

במדינה

דרכי אדם

אקרובט בכיסא גלגלים

המתעמדה אקרובט נפגע בעת אימוניו ושוקק בכל גופו — אך הפועל חיפה מתכחשת לכל אחריות לתאונה

אהרון אבשלום ניתר על הקפצית, הת- עופף באוויר בתנופה גדולה, כשהראש משלים 360 מעלות ויותר. התנופה היתה חזקה מדי. הוא נחת על העורף, בערב של אותו יום, ה-29 באוקטובר

אקרובט אבשלום בפעולה — מן הצי והספורט

— ועד כסא גלגלים — לנטל על ההורים

1971. מצא אהרון אבשלום את עצמו בבית החולים רמב"ם בחיפה. במהרה התברר שהחוליה החמישית שלו שבורה. חוטי השדרה קרוע. הנכות: 100 אחוז. עד לפציעתו הטראגית נכלל אהרון אבי שלום בקבוצת מתעמלים אקרובטיים שי התאמנה באגודת הפועל חיפה. היום רתוק דת הפועל חיפה מסרבת מכליכול ליטול חלק בשיקומה של האקרובט-מתעמל, שי ייצג אותה בכבוד עד ליום שבו נחת על עורפו ושוקק.

מאבק מישפטי. בבית-החולים רמ"ם שכב אהרון כחודשיים. ניסו להציל את החוליה החמישית בגבו, שהסתכנה עם החוליה הרביעית. מרמב"ם הועבר אהרון למרכז-השיקום בבית לווינשטיין ברעננה, וכאן הכשירו אותו לחיי נכה. הטיפול היה מסור, העידוד רב. וא שכן במרכז השיקום משך כשנה ובמהלך שהייה במקום כבר החל יבמך מישפטי נגד אגודתו, הפועל חיפה, שנתן סליבן דמיטריוק, גובה ליוון ורבע לירות. בית-הדין ייחה את תביעתו של (המשך בעמוד 33)

אחרי שש שנות

פרידה התלקחה

אהבתם אחד

הם היו אחד הזוגות היפים והמסור- סמים של תל-אביב. כשהם היו עובי- רים בדיונגוף, יפים ושזופים, בחברת דור מיניק, בנה בן השבע של האשה מגוישר איה הקודמים, היו כל המבטים מופנים לעברם.

הם רקדו בכל הדיסקוטקים, השתתפו בכל המסיבות, כילו דר-קבע בחוף שר- תון בתל-אביב. כתבו עליהם בכל טורי החברה בעיתונות. יום אחד זה נגמר. השניים נסעו לחר"ל, הוא חזר ארצה בגפו. סיפור-האהבה היפה הגיע אל קיצו.

אהבת נמרים

זה את זה, והתאהבו. כימעט מייד עברו להתגורר יחד. שאולי החל לצייר באופן רציני והיה לדומיניק כאב. הוא פרש מלהקת בת שבע, ויחד עם זהבה, שימעון בראון, יונה לוי וגליה גת, הקים את לה- קת ג'ז פלוס, שזכתה בהצלחה מסחררת. כתום שנתיים של חיים משותפים, החליטו השניים להינשא. החופה התקיימה בבית אביה של זהבה, המתגורר בישראל, תקר- פה קצרה אחרי התנועה פורקה להקת ג'ז פלוס, והשניים נסעו לדרום-אפריקה.

שניים עושים

יותר טוב

שם נפל דבר, השניים החליטו להי- פרד, אך לא התגרשו. שאולי שהה שנה נוספת ביוהנסבורג, צייר בסיגנון הסוריאליוז ולא פגש בזהבה, כל אותה שנה, אפילו פעם אחת. כתום השנה חזר לישראל. זהבה נשארה בדרום-אפריקה. שש שנים תמימות חלפו מאז התראו לאחרונה, שנים שבהם עבר כל אחד מהם כיבתי-דרך ארוכה. שנים שבהם שינה שאולי, ששהה בין השאר שנתיים בארצות- הברית, את סיגנונו, והביא לישראל את סיגנון הציור החדשני ההיפר-ריאליזם. בי- שש שנים אלה הספיקה גם זהבה לשהות בארצות-הברית, ואחר-כך בלונדון.

איך קרה שאהבתם הישנה ניצתה מחד- דש, ובתנופה שכזו? מספר שאולי, שי- (המשך בעמוד 33)

לאהוב אחד

זה את זה למדו הצייר שאולי נמרי ואשתו, הרקדנית זהבה, שלא התראו במשך שש שנים רצופות. זהבה, ששהתה בחו"ל, באה לישראל כדי להשתקע כאן, ושאולי עזב למענה את חברתו הקבועה.

נישאה, ילדה את בנה דומיניק, התפרסמה כרקדנית, התגרשה מבעלה ובשנת 1968 — שנה אחרי מלחמת ששת-הימים — הגיעה לישראל עם גל המתנדבים שהציף אז את הארץ.

כימעט מייד התערחה הצעירה היפהפייה בחברה התל-אביבית, בנה דומיניק בן הארבע נקלט היטב בגן-הילדים. היא הת- קבלה לעבודה כמורה לריקוד בלהקת בת-דור.

שאולי נמרי, בן קיבוץ אשדוד-יעקב, היה רקדן בלהקת בת-שבע. השניים הכירו

כיום, שש שנים לאחר-מכן, הם נראים שוב יחד, יפים ושזופים כתמיד, שוב רוקדים בכל הדיסקוטקים, שוב נמצאים בכל המסיבות, שוב פוקדים את חוף שר- תון, אלא שכעת, שש שנים אחרי, הם מבוגרים יותר, אהבתם בטוחה יותר.

הם: הצייר שאולי נמרי ואשתו הרק- דנית זהבה, שנפגשו אחרי שנים ארוכות של פרידה ואהבתם ניצתה מחדש.

זהבה ולדפוט נולדה בדרום-אפריקה. את שנות ילדותה עשתה בירושלים, ואחרי- כך חזרו הוריה לדרום-אפריקה. כשבגרה

